

[Kristine Helthberg.]

virker meget foruroligende i forbindelse med lovforslaget. Vi hører kun om de andre, korterevarende uddannelser, som man vil tage med ind i billedet som et løsthængende løfte. Intet konkret. Man er ikke færdig med de overvejelser, man vil gøre sig omkring disse korterevarende uddannelser. Det havde dog været en smule mere betryggende at vide, hvilke tanker man havde gjort sig med dem helt konkret og ikke blot løst, før man går i lag med at lave en sådan dimensionering.

Det er ganske givet, at forsøget på at bruge i alt væsentligt eksamenskarakterer som grundlag er et meget skidt grundlag. Det kan være, at man, for nu at nævne lægerne som et nærliggende eksempel, kan få mennesker, der måske nok går hurtigt igennem uddannelserne, men hvem fortæller os, at disse mennesker også vil være gode læger? Det ved vi absolut intet om. Det er der ingen statistik i verden der mig bekendt har beskæftiget sig med.

Derimod ved vi med fuld sikkerhed, at den vægt, der lægges på karaktererne, vil gøre eksamensræset og konkurrencemomentet i gymnasiet til et såre ubehageligt element i skolegangen for de nuværende gymnasiaster og de kommende gymnasiaster, hvis man kommer igennem med lovforslaget.

Vi må sige nej til adgangsreguleringen, som den er foreslået her, og vi må på det bestemtteste advare mod de meget vidtgående bemyndigelser, som lovforslaget giver til ministeren, herunder også bemyndigelser, der kan bruges til at lukke blomstrende og udmærket fungerende institutter som f. eks. det samfundsfaglige til fordel for nogle, hvis funktionsdygtighed vi ved meget lidt om.

Jeg mener naturligvis, at vi må gå ind i udvalgsarbejdet, som jeg håber ikke bliver jasket igennem i en vældig fart, men jeg må på forhånd sige, at det bliver med et meget negativt sind.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti har tidligere, senest, tror jeg, var det i foråret på baggrund af den udvikling, der er sket inden for Roskilde universitetscenter, fastslået, at regering og folketing i langt højere grad, end tilfældet har været, må påtage sig ansvaret

for de forskellige uddannelsesinstitutioners både bygningsmæssige, personalemæssige og forskningsmæssige kapacitet og også ansvaret for uddannelsernes struktur og indhold. Derfor er vi enige med undervisningsministeren i, at en generel adgangsbegrænsning er af så principiel rækkevidde, at der må være en helt klar politisk stillingtagen til spørgsmålet og til forudsætningerne for beslutningen.

Vi så helst en fri adgang til de længerevarende videregående uddannelser. Men vi må jo erkende, at den økonomiske situation, som landet befinder sig i, ikke tillader at sætte ubegrænsede ressourcer ind på dette felt. Derfor må med beklagelse friheden for den enkelte vige for hensynet til samfundet som helhed.

Vi står jo også med det problem at finde relevant beskæftigelse efter uddannelsens afslutning til alle kandidater og dermed med udsigterne til en langt større akademikerarbejdsledelse end den, vi kender i dag. Dette forhold har også for vort vedkommende været medvirkende til, at vi har erklæret os rede til at drøfte den af undervisningsministeren foreslåede totaldimensionering af disse uddannelser og tilgangen til dem, og at vi også har sagt det, at vi da gerne vil se på tallet, maksimalt 20.000 studerende om året.

Men vi er stadig utilfredse med, at de korte videregående uddannelser, som både den tidligere og den nuværende undervisningsminister har stillet i udsigt som alternativer, endnu ikke er etableret, fordi vi betragter dem som et afgørende led i styringsmulighederne. Nu skal vi vente til efteråret med en redegørelse herom fremfor, som ministeren selv har været inde på det tidligere, at starte med at strukturere disse uddannelser, der skal lede frem enten til et videregående studium eller til en uddannelse med erhvervs sigte.

Med hensyn til ministerens forslag om kriterierne for adgangsbegrænsningen, så er vi ikke helt enige. Efter vor mening skal følgende elementer indgå — det har jeg også tidligere sagt: en kombination af studenter- eller HF-eksamen kombineret med en stopprøve ved den modtagende institution på et så tidligt tidspunkt i uddannelsesforløbet som muligt. Vi beklager, at ministeren tilsyneladende kategorisk afviser stopprøve,